

Udkast til bekendtgørelse om krav til information og samtykke ved lagring af eller adgang til oplysninger i slutbrugeres terminaludstyr¹ ("cookie-bekendtgørelsen")

I medfør af § 9 og § 81, stk. 2, i lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, jf. lovbekendtgørelse nr. 128 af 7. februar 2014 som ændret ved lov nr. 1567 af 15. december 2015, fastsættes:

Formål og anvendelsesområde

§ 1. Bekendtgørelsens formål er at beskytte slutbrugere mod uretmæssig lagring af oplysninger eller opnåelse af adgang til oplysninger, der allerede er lagret, i slutbrugerens terminaludstyr.

Definitioner

§ 2. I denne bekendtgørelse forstås ved:

- 1) Terminaludstyr: Et produkt eller en relevant komponent heri, der muliggør kommunikation, og som er beregnet til at blive direkte eller indirekte tilsluttet nettermineringspunkter i offentlige elektroniske kommunikationsnet.
- 2) Slutbruger: Bruger af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som ikke på kommercielt grundlag stiller de pågældende elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til rådighed for andre. Definitionen omfatter også tjenestemodtagere.
- 3) Informations- og indholdstjeneste: Enhver form for elektronisk tilrådighedsstillelse af information eller indhold, som andre slutbrugere får adgang til via elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester på grundlag af en individuel anmodning herom.
- 4) Tjenester i informationssamfundet (informationssamfundstjenester): Enhver tjeneste, der har et kommercielt sigte, og som leveres online (ad elektronisk vej over en vis distance) på individuel anmodning fra en tjenestemodtager.
- 5) Tjenesteyder: En fysisk eller juridisk person, som leverer en informationssamfundstjeneste.
- 6) Juridisk person: Aktie-, anparts- og andelsselskaber, interessentskaber, foreninger, fonde, kommuner, regioner og statslige myndigheder m.v.
- 7) Tredjepart: En fysisk eller juridisk person, der foranstalter lagring af oplysninger eller opnåelse af adgang til oplysninger, der allerede er lagret, i en slutbrugers terminaludstyr via en informations- og indholdstjeneste, som den pågældende fysiske eller juridiske person ikke er udbyder af.
- 8) Samtykke: Enhver frivillig, specifik og informeret viljestilkendegivelse, hvorved slutbrugeren indvilliger i, at der lagres oplysninger eller opnås adgang til allerede lagrede oplysninger i slutbrugerens terminaludstyr.

Stk. 2. Definitionerne i stk. 1, nr. 2 og 3, skal forstås i overensstemmelse med gældende definitioner i lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og regler fastsat i medfør heraf.

Lagring af eller adgang til oplysninger i terminaludstyr

§ 3. Fysiske eller juridiske personer må ikke lagre oplysninger eller opnå adgang til oplysninger, der allerede er lagret, i en slutbrugers terminaludstyr eller lade tredjepart lagre oplysninger eller opnå adgang til oplysninger, hvis slutbrugeren ikke giver samtykke hertil efter at have modtaget fyldestgørende information om lagringen af eller adgangen til oplysningerne.

Stk. 2. Information, jf. stk. 1, er fyldestgørende, når den som minimum

- 1) fremstår i et klart, præcist og letforståeligt sprog eller tilsvarende billedskrift,
- 2) indeholder oplysning om formål med lagringen af eller adgangen til oplysninger i slutbrugers terminaludstyr,
- 3) indeholder oplysninger, der identificerer enhver fysisk eller juridisk person, der foranstalter lagringen af eller adgangen til oplysningerne,
- 4) indeholder en umiddelbart tilgængelig adgang for slutbrugeren til at afslå samtykke eller tilbagekalde samtykke til lagringen af eller adgangen til oplysninger samt en klar, præcis og letforståelig vejledning om, hvordan slutbrugeren anvender en sådan adgang og
- 5) er umiddelbart tilgængelig for slutbrugeren ved samlet og tydeligt at blive meddelt denne. Desuden skal information, når der sker lagring af eller adgang til oplysninger i slutbrugers terminaludstyr igennem en informations- og indholdstjeneste, være vedvarende tilgængelig for slutbrugeren ved en direkte og tydeligt markeret adgang på den pågældende informations- og indholdstjeneste.

§ 4. Uanset § 3 kan fysiske eller juridiske personer lagre oplysninger eller opnå adgang til oplysninger, der allerede er lagret, i en slutbrugers terminaludstyr, hvis

- 1) lagringen af eller adgangen til oplysninger alene sker med det formål at overføre kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet,
- 2) lagringen af eller adgangen til oplysninger er påkrævet for at sætte tjenesteyderen af en informationssamfundstjeneste eller informations- og indholdstjeneste, som slutbrugeren udtrykkelig har anmodet om, i stand til at levere denne tjeneste, eller
- 3) lagringen af eller adgangen til oplysninger alene sker med det formål at få information om kvaliteten eller effektiviteten af en leveret informationssamfundstjeneste eller informations- og indholdstjeneste, og når det har meget lidt eller slet ingen betydning har for slutbrugers privatsfære.

Stk. 2. Lagring af eller adgang til oplysninger i en slutbrugers terminaludstyr er påkrævet, jf. stk. 1, nr. 2, hvis lagringen af eller adgangen til oplysninger er en teknisk forudsætning for at kunne levere en tjeneste, der fungerer i overensstemmelse med tjenestens formål.

Straffebestemmelser

§ 5. Med bøde straffes den, der overtræder § 3.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Ikrafttræden

§ 6. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2017.

Erhvervs- og Vækstministeriet, den XX

Troels Lund Poulsen

/ Katrine Winding

ⁱ Denne bekendtgørelse gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor, EF-tidende 2002, nr. L108, s. 51, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/136/EF af 25. november 2009 om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor og forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse, EF-tidende 2009, nr. L337, s. 11.